

prima instanță: A. Braga
instanța de apel: Sv. Caitaz, A. Nogai, A. Doga

Î N C H E I E R E

19 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Corolevschi, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” împotriva lui Roghevici Veaceslav cu privire la repunerea în termen, încasarea prejudiciului în ordine de regres,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2014, prin care apelul declarat de Roghevici Veaceslav a fost admis, casată hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 iulie 2014 și emisă o nouă hotărîre,

c o n s t a t ă :

La data de 16 mai 2014, Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva lui Veaceslav Roghevici cu privire la încasarea prejudiciului în ordine de regres.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că prin Decizia Inspectoratului Fiscal Principal de stat, s-a decis aplicarea în temeiul art. 254 alin. (4) Cod fiscal a amenzii în mărime de 50 000 lei. Prin decizia menționată s-a constatat că, contrar prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal și contrar prevederilor art. 10 lit. e) din Regulamentul cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control pentru efectuarea decontărilor în numerar, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 474 din 28.04.1998, agentul economic, la prestarea serviciilor de transport pentru pasageri cu trenul pe ruta Chișinău-Ungheni, al subdiviziunii ÎS „Calea Ferată din Moldova”, n-a utilizat mașina de casă și control la încasarea plăților în numerar de la pasageri în sumă de 17 lei pentru un bilet. Respectiv, nu au fost eliberate și transmise bonurile de casă ale mașinii de casă și control, inclusiv a fost depistat în mașina de casă și control un excedent de bani în sumă de 78,3 lei, fapt depistat de colaboratorii MAI.

Indică reclamantul că în rezultatul cercetării cazului, a constatat că vinovat de încălcarea menționată se face salariatul Veaceslav Roghevici, care activează în cadrul ÎS „Calea Ferată din Moldova” din 14.12.1995, iar din 10.02.1999 a fost transferat în funcția de casier de bilete în tren în cadrul Gării Feroviare Chișinău unde activează pînă în prezent.

Decizia Inspectoratului Fiscal Principal de stat prin care s-a decis aplicarea în temeiul art. 254 alin. (4) Cod fiscal a amenzii în mărime de 50 000 lei, a fost executată în decurs de 72 ore, Î.S. „Calea ferată din Moldova” a achitat în bugetul de stat suma de 25 000 lei.

Invocă reclamantul că prin Ordinul 59/LVOC administrația Gării Chișinău a dispus ca începînd cu luna iunie 2013 să se rețină cîte 20% lunar din salariul lui V. Roghevici pînă la stingerea prejudiciului material cauzat în mărime de 25 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău a fost admisă acțiunea lui V. Roghevici și s-a anulat p. 1 din Ordinul nr.59/LVOC din 19.06.2013. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014 a fost anulat p.1 al Ordinului nr. 59/LVOC din 19.06.2013.

Indică reclamantul că la 26 mai 2014 a înaintat recurs împotriva Deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014.

Dat fiind că prin emiterea ordinului 59/LVOC se reține a cîte 20% lunar din salariul lui V. Roghevici, reclamantul la acel moment nu trebuia să se adreseze instanței de judecată pentru încasarea prejudiciului. Însă, după emiterea hotărîrilor judecătorești prin care a fost anulat ordinul menționat, Î.S. „Calea Ferată din Moldova” a fost nevoită să se adreseze în instanța de judecată cu o cerere de chemare în judecată în ordine de regres față de V. Roghevici și din acest motiv, prin cererea suplimentară depusă (f.d. 61-62) solicită repunerea în termen a cererii de chemare în judecată înaintate de ÎS „Calea Ferată din Moldova” către Veaceslav Roghevici cu privire la încasarea prejudiciului în ordine de regres.

Astfel, deoarece Ordinul prin care s-a dispus reținerea de la V. Roghevici a sumei prejudiciului cauzat a fost anulat, solicită Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” încasarea în ordine de regres a sumei de 25 000 lei de la Roghevici Veaceslav.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 iulie 2014, cererea de chemare în judecată a fost admisă, s-a dispus a repune ÎS „Calea Ferată din Moldova” în termenul de prescripție pentru adresare în instanța de judecată; S-a încasat de la Roghevici Veaceslav, născut la 14 septembrie 1975, în beneficiul ÎS „Calea Ferată din Moldova”, cu sediul în mun. Chișinău, str. Vlaicu Pîrcălab 48 suma de 25 000 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat.

La 21 august 2014, Roghevici Veaceslav a depus apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 iulie 2014, solicitînd casarea acesteia și emiterea unei noi hotărîri în vederea respingerii cererii de chemare în judecată înaintată de ÎS „Calea Ferată din Moldova”. Suplimentar a solicitat încasarea cheltuielilor suportate în apel pentru asistența juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2014, apelul declarat de Roghevici Veaceslav a fost admis, a fost casată hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 iulie 2014, și emisă o hotărîre nouă prin s-a respins cererea ÎS „Calea Ferată din Moldova” de repunere în termen.

S-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de ÎS „Calea Ferată din Moldova” împotriva lui Veaceslav Roghevici cu privire la încasarea prejudiciului în ordine de regres ca fiind tardivă. S-a încasat de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” în folosul lui Veaceslav Roghevici 4000 lei cheltuieli de asistență juridică.

La 02 februarie 2015, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2014 și menținerea hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 iulie 2014.

În motivarea recursului, recurentul ÎS „Calea Ferată din Moldova” a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

În special invocă recurentul că instanța de apel a făcut referire la normele aferente prescripției extinctive la examinarea acțiunii (art. 277, 279 Cod civil), însă instanța de apel nu a aplicat norma art. 267 din Codul civil, în partea ce se referă la termenul de prescripție. Astfel indică recurentul că instanța de apel aplicând prevederile art. 277, 279 Cod civil, urma să aplice și art. 267 Cod civil.

Susține recurentul că recunoașterea vinovăției la comiterea faptei contravenționale și executarea plății amenzii, intimatul a recunoscut de fapt datoria creată ca urmare a acțiunii delictuale, instanța de apel nu a aplicat norma legală prevăzută la art. 277 alin. (2) Cod civil. Mai mult indică recurentul că instanța de apel nu a aplicat norma care urma să fie aplicată și anume art. 116 CPC.

Reclamantul menționează că repunerea în termen nu poate fi supusă recursului și apelului întrucât această normă nu îngreuează dreptul nici unui participant la proces și asigură exercitarea accesului la justiție prevăzut de art. 6 al. CEDO, iar instanța de fond corect a concluzionat despre necesitatea repunerii în termen.

La data de 10 martie 2015, Roghevici Veaceslav a depus referință asupra recursului declarat de către ÎS „Calea Ferată din Moldova”, prin care a solicitat respingerea recursului ca depus tardiv și fiind neîntemeiat.

Examinând cererea de recurs declarată de ÎS „Calea Ferată din Moldova”, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează să fie respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate

eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicînd corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea deciziei instanței de apel.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea

situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror atît prima instanță, cît și instanța de apel s-au pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎS „Calea Ferată din Moldova”, drept inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, 433 lit. a), art. 434 alin. (1) și art. 440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Ion Corolevschi

Ion Druță